PROPOZYCJE DOSTOSOWAŃ WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH
DLA UCZNIÓW SŁABOSŁYSZĄCYCH

OGÓLNE WYTYCZNE	• nauczyciel w pracy z uczniem dostosowuje wymagania edukacyjne w zakresie wskazanym przez poradnię w opinii oraz na podstawie własnych obserwacji, • dostosowanie wymagań dotyczy głównie form i metod pracy z uczniem, zdecydowanie rzadziej treści nauczania, • dostosowanie nie może polegać na takiej zmianie treści nauczania, która powoduje obniżanie wymagań wobec uczniów z normą intelektualną, • dostosowanie wymagań nie oznacza pomijania haseł programowych, lecz ewentualne realizowanie ich na poziomie wymagań koniecznych lub podstawowych (zgodnie z zaleceniem poradni); wyznaczony zakres wiedzy i umiejętności powinien dać uczniowi szansę na sprostanie wymaganiom kolejnego etapu edukacyjnego, • w pracy z uczniem posiadającym opinię stosuje się zasady wzmacniania poczucia własnej wartości, bezpieczeństwa, motywowania do pracy i doceniania nawet niewielkich sukcesów dydaktycznych
EDUKACJA POLONISTYCZNA **EDUKACJA MATEMATYCZNA** **EDUKACJA SPOŁECZNO-PRZYRODNICZA** **EDUKACJA MUZYCZNA, PLASTYCZNA, TECHNICZNA, WYCHOWANIE FIZYCZNE**	• zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dziecka w pierwszej ławce, • pozwolenie uczniowi na zmianę miejsca siedzenia tak, aby mógł zająć najlepszą pozycję dostosowaną do odbioru bodźców wzrokowych i słuchowych, • odpowiednie usytuowanie nauczyciela – nauczyciel, mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu dziecka, zwrócony twarzą w jego stronę, • wyraźne mówienie do dziecka, używanie normalnego głosu i intonacji, • zwracanie się po imieniu do każdego ucznia, aby dziecko słabosłyszące wiedziało, kto będzie mówił, • zadbanie o spokój i ciszę w klasie, eliminowanie zbędnego hałasu, • upewnianie się, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez dziecko niedosłyszące, • używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy (m.in. zapisywanie tematu, ważniejszych informacji), • podczas omawiania nowego tematu wypisywanie na tablicy

	kluczowych terminów, dokładne wyjaśnienie pojęć abstrakcyjnych, • unikanie zbyt specjalistycznego języka oraz skomplikowanych struktur gramatycznych w wypowiedziach, • zadawanie pytań pomocniczych ułatwiających uczniowi stworzenie spójnej i logicznej wypowiedzi, • pamiętanie, że pisanie ze słuchu jest najtrudniejszą formą pisania, szczególnie dla dziecka z zaburzonym słuchem, dlatego też należy stosować ćwiczenia w pisaniu ze słuchu tylko wyrazów lub zdań wcześniej z dzieckiem utrwalonych, na podstawie znanego mu słownictwa, • przy ocenie prac pisemnych dziecka nieuwzględnianie błędów wynikających z niedosłuchu (nie powinny one obniżać ogólnej oceny pracy), • wzmacnianie poczucia własnej wartości ucznia w czasie zajęć grupowych i indywidualnych, • przy ocenie osiągnieć szczególne docenianie aktywność i wkładu pracy ucznia, a także jego stosunku do obowiązków szkolnych
RELIGIA	• zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca blisko nauczyciela (np. w pierwszej ławce od strony okna), • umożliwienie odwracania się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji w celu ułatwienia rozumienia ich wypowiedzi, • w czasie mówienia unikanie chodzenia po sali, stawania na tle okna, odwracania się do tablicy, spuszczania głowy, • mówienie w sposób wyraźny i jednocześnie możliwie naturalny, unikanie gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji, • eliminowanie zbędnego hałasu, • sprawdzanie rozumienia poleceń kierowanych do całej klasy, • w przypadku trudności zapewnienie dodatkowych wyjaśnień, inne formułowanie poleceń, używanie prostego, znanego dziecku słownictwa; wskazanie sposobu wykonania polecenia przez inne dziecko, siedzące obok w ławce